

νας αἱ ὁποῖαι θλῶνται περισσότερον, καὶ διὰ τῆ-
το φαίνονται Ἰοειδῆ· τὸ ἴδιον εἶναι καὶ μετὰ τὰς ἄλ-
λας ἐμμέσους ἀκτῖνας· ἄλλων δὲ Σωμάτων ἢ Ὑγρῶν
ἀντανεκλᾶ ἀκτῖνας ὅπερ θλῶνται διαφόρως, καὶ
διὰ τῆτο αὐτὰ τὰ Σώματα ἔχουσι τὰ διάφορα μέ-
ρητων, διαφόρως χρωματισμένα. (α)

- (α) Τὰ Χρώματα τῶν φυσικῶν Σωμάτων εἶναι δύο λο-
γιῶν. 1. μεταβλητὰ, τὰ ὅποια εἶναι διάφορα, καὶ
μεταβάλλονται κατὰ τὴν διαφορὸν θέσιν τῆ ὀφθαλ-
μοῦ, ὡς εἰς τὰ μεταξωτὰ, ἀτλάζια, καὶ εἰς τὴν ἐραν
τῆ παβωνίε, κτ. 2. ἐπίμονα, ἐπειδὴ μένουσι πάν-
τοτε τὰ ἴδια, καὶ δὲν ἀλλάττουται ποτέ· διὰ τὴν
καταλάβη τινὰς τὸν λόγον αὐτῆς τῆς διαφορᾶς,
πρέπει νὰ κάμωμεν τὰς ἀκολουθεῖσας παρατηρήσεις.
- α'. Αἱ ἀκτῖνες τῆ φωτὸς διακρίνονται ἀπ' ἄλλη-
λων ἀπὸ ἕνα λεπτὸν καὶ διαφανὲς σφῶμα Ἀέρος,
Ὑδατος, Ἐτέλε κτ. καὶ ἄλλων μὲν Χρωμάτων αἱ
ἀκτῖνες διαπέμπονται, ἄλλων δὲ ἀντανεκλῶν-
ται, κατ' ἀναλογίαν τῆς διαφορᾶς τῆς παχύ-
τητος τῆ σφῶματος.
- β'. Αὐτὸ τὸ λεπτότατον σφῶμα φαίνεται ἄλλε
Χρώματος, ὅταν τὸ βλέπη τινὰς μετὰ ἀντανε-
κλωμένης ἀκτῖνας, παρὰ ὅταν τὸ βλέπη μετὰ
ἀκτῖνας ὅπερ δὲν ἀντανεκλῶνται, ἀλλὰ διαπέμ-
πονται.
- γ'. Διὰ δοκιμὴν αὐτῆ τῆ ἀποτελέσματος, μετα-
χειρίζονται ἕνα ἐπίπεδόκυρτον ὕελον ὡς Α
(ἄ. 38. πίν. ε'.) τῆ ὁποῖε ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια, ἔστω
τὸ τμήμα ἐνὸς πολλὰ μεγάλε κύκλε· ἔπειτα βάλ-
λουσιν αὐτὸν τὸν ὕελον ἀπὸ τῆ κυρτῆ ἐπιφά-